

Resolució 493/2019, de 28 d'agost

Número d'expedient de la reclamació: 319/2019

Administració reclamada: Generalitat de Catalunya. Direcció General de la Funció Pública.

Informació reclamada: Comissions d'investigació d'assetjament laboral.

Sentit de la resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació.

Resum: La DGFP hauria atès la sol·licitud d'accés durant la tramitació de la reclamació, de manera que aquesta hauria perdut sobrevingudament el seu objecte i resulta procedent finalitzar el procediment, sense cap pronunciament sobre el dret d'accés, però amb l'advertiment a les parts -molt especialment a la persona reclamant, a instància de la qual s'ha iniciat i seguit aquest procediment- que un seguiment negligent de la seva acció compromet els escassos recursos de què disposa aquesta Comissió per atendre altres reclamacions de ciutadans i, per tant, resulta lesiu per als drets d'altri.

Paraules clau: Generalitat. Sindicat. Funció Pública. Assetjament laboral. Comissions d'investigació. Reclamació contra silenci. Lliurament extemporani. Pèrdua d'objecte. Deure d'informació del reclamant.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 24 de maig de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 319/2019, presentada contra la Direcció General de la Funció Pública (DGFP) de la Generalitat, per part d'un representant sindical de CCOO. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. Amb data 21 de febrer de 2019, la persona reclamant va sol·licitar de la DGFP el següent: "Com a membre de la Comissió paritària general de prevenció de riscos laboral he sol·licitat la relació de codis dels documents d'informació de les sol·licituds d'intervenció sobre un cas d'assetjament psicològic laboral i altres discriminacions a la feina, segons el Protocol per a la prevenció, la detecció, l'actuació i la resolució de situacions d'assetjament psicològic laboral i altres discriminacions a la feina, en què, a la comissió d'investigacions constituïdes arran de les sol·licituds, ha format part d'elles l'anterior cap de l'Àrea de Prevenció, Salut Laboral i Polítiques Socials de la Subdirecció General de Relacions Sindicals i Polítiques Socials, senyor XXX".
3. La Reclamació presentada el 24 de maig indica que la DGFP no hauria respost a la seva sol·licitud.

4. El 29 de maig de 2019 la GAIP comunica a la persona reclamant l'admissió a tràmit de la seva reclamació, li informa dels propers passos a seguir en la seva tramitació i de la persona responsable del procediment. Igualment, li informa del seu deure de comunicar a la GAIP qualsevol novetat que es produeixi en el procediment de reclamació iniciat a instància seva, amb aquest text: "heu de recordar que heu d'informar puntualment a aquesta Comissió de qualsevol novetat que tingui incidència en la reclamació que heu plantejat; en especial, heu de traslladar-nos immediatament les comunicacions de l'Administració relatives a la informació objecte de la vostra reclamació que rebeu mentre duri la seva tramitació".
5. El 30 de maig de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a la DGFP i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 5 d'agost de 2019 la GAIP reclama a la DGFP la resposta al seu requeriment d'informe i d'expedient.
7. El 21 d'agost de 2018 la DGFP informa a la GAIP que per un error intern de coordinació no havien atès el requeriment anterior, però fa constar i aporta còpia de la resposta que amb data 5 de juny de 2019 havia fet arribar a la persona reclamant.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a*

conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”.* I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.*

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.*

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.*

2. Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que la DGFP havia respost pocs dies després de la interposició de la reclamació a la sol·licitud d'accés, aportant la informació, cosa que hauria d'haver informat la persona reclamant de manera immediata, tal i com se li va indicar en la comunicació de l'admissió a tràmit de la reclamació, de 29 de maig. Però el cas és que la persona reclamant no ho va fer, ni aleshores, ni al llarg de tot el procediment.

De la seva banda, la DGFP tampoc va comunicar-ho a la GAIP per un error de coordinació intern, del qual se n'ha disculpat.

En tot cas, dels antecedents es desprèn que la DGFP hauria atès la sol·licitud d'accés durant la tramitació de la reclamació, de manera que aquesta hauria perdut sobrevingudament el seu objecte i resulta procedent finalitzar el procediment, sense cap pronunciament sobre el dret d'accés, però amb l'advertiment a les parts -molt especialment a la persona reclamant, a instància de la qual s'ha iniciat i seguit aquest procediment- que un seguiment negligent de la seva acció compromet els escassos recursos de què disposa aquesta Comissió per atendre altres reclamacions de ciutadans i, per tant, resulta lesiu per als drets d'altri.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 28 d'agost de 2019, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 319/2019 per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet samarra i Gallego
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.